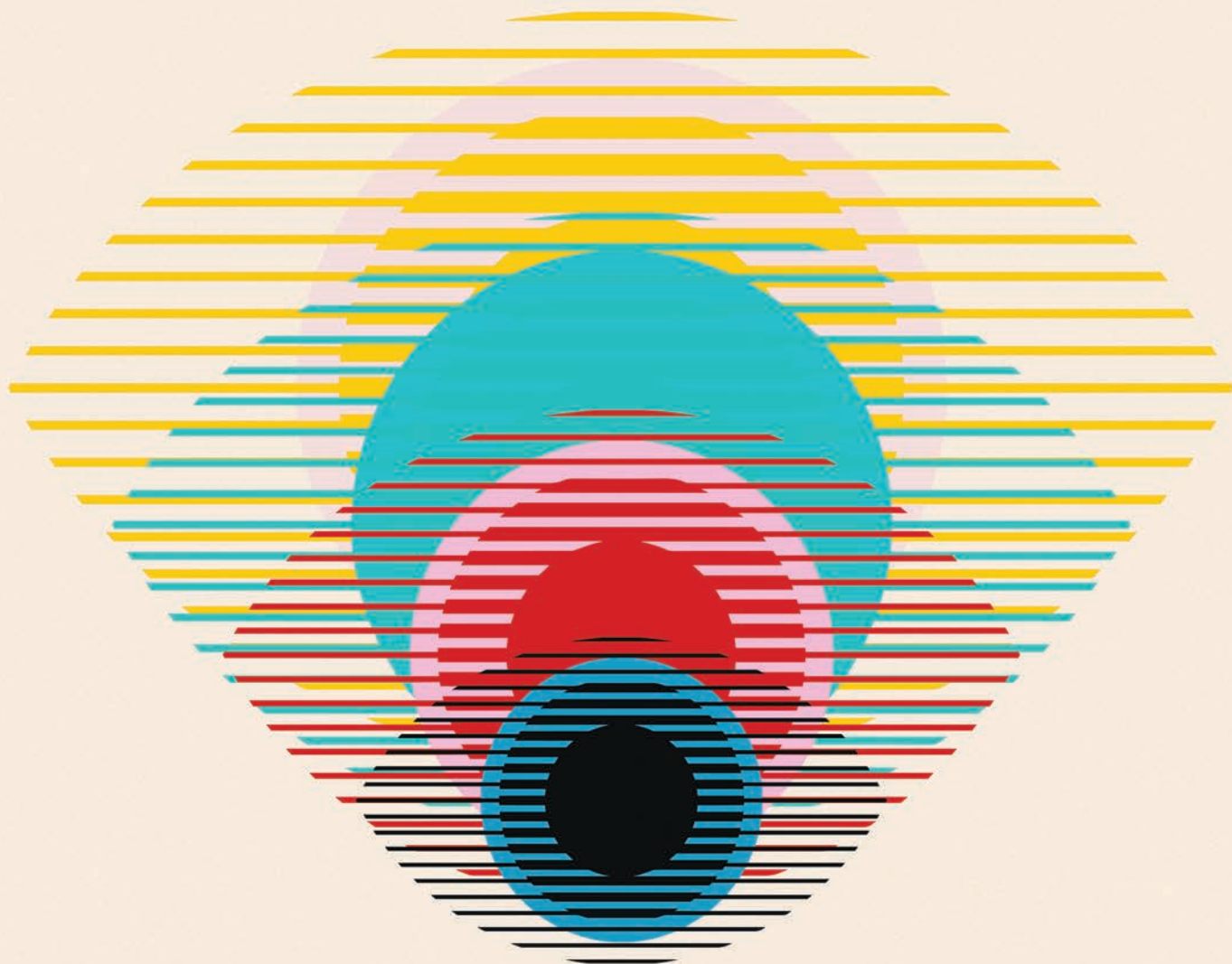

AB HINC

obnovoletna pregledna razstava članic in članov DLUM 2022
Galerija DLUM, Židovska ulica 10, Maribor
od 23.12.2022 do 25.02.2023

Razstavljajo:

Ernest Artič, Elena Churnosova, Bogdan Cobal, Matjaž Duh, Lučka Falk, Erna Ferjanič, Irena Gajser, Rebeka Golob, Nataša Grandovec, Stojan Grauf, Azita Hedayati, Cvetka Hojnik, Marko Horvat, Natalija Juhart Brglez, Jožef Jurič, Spela Kobal, Zdravko Kokanović – Koki, Zmago Kovač, Jasna Kozar, Katja Kozjek Varl, Albin Kramberger, Jože Kramberger, Anka Krašna, Blažka Križan, Kaja Lukač, Sladana Matić Trstenjak, Marijan Mirt, Samo Pajek, Marko Pak, Ludvik Pandur, Polona Petek, Vojko Pogačar, Gregor Pratneker, Aljana Primožič Fridauer, Janez Rotman, Zoran Rožič, Lucija Stramec, Maja Šivec, Stojan Špegel, Mira Uršič, Oto Vogrin.

Nagovor kuratorke

V pozivu na letošnjo obnovoletno razstavo, ki se je v svoji dolgi zgodovini presnavljala v odzivu na družbene spremembe, a v tem skušala ohranjati svoj smoter in bistvo pregledne društvene razstave, sem v podani temi – AB HINC »Od zdaj naprej« – bila skoraj izključno radovedna. Še preden so začele moj nabiralnik polniti prijave na razstavo, pa sem mnogo razmišljala, o poteh ustvarjanja, društvenega delovanja, možnostih izraza, izbirah tem, o potencialih, izgledu in preživetju umetnosti in ustvarjanja od zdaj naprej. Brskala sem po teorijah in domnevah, kakšna naj bi bila umetnost čez 100 let, ko bo (res upam, da bo) DLUM prešteval že dvestotice. Doug Aitken (1968–) si recimo zamišlja, da bo umetnost takrat živela enakopravno tako v hitro bežeči se reki podob in interpretacij, obenem pa v počasi premikajočem se hrepenenju po resnični in neponovljivi osebni izkušnji. Moji odgovori niso tako poetični, a tudi le poskusi in hipoteze, nerazdružljivo speti v želji po zaupanju, spoštovanju, sodelovanju in iskanju poti – do sebe in do drugega, v umetnosti in izven nje.

Na nek način so vsi prijavljeni umetniki s svojimi deli, vsemi tako raznovrstnimi in različnimi – kot v teoriji magnetizma – na temo prav tako odgovorili s svojo intimno in legitimno hipotezo.

V besedilu sem skušala predstaviti in opredeliti vsako izbrano delo avtorjev na razstavi, a se zna zgoditi, da je od pisanja do dejanske razstave prišlo do kakšnega odstopanja, saj postavitev razstave narekuje šele fizičen prostor galerije in mnogoplastni dialog med razstavljenimi deli. Pri pisanju pa se praviloma nisem

ozirala na načela razvrstitve del v skupine glede na motiviko, tehniko ali slog, čeprav včasih tudi, marveč sem bolj sledila intuitivnemu sosledju pripovedi del.

Predem pa se sprehodimo od umetnika do umetnika – tokrat se jih na razstavi predstavlja kar 41 – gre zahvala vsem, ki jih je spodbodla misel »Od zdaj naprej«, in pa tistim, ki ste v zastavljenem izzivu preoblikovanega krožnika za dobrodelno avkcijo prispevali svojega. Morda ste bili tudi vi radovedni, morda sta tudi vas – kot mene – motivirala misel in upanje, da poskušamo od zdaj naprej v umetnosti in v DLUM več ustvariti vsak zase – skupaj – drug za drugega.

V simpatičnem razmerju do starega logotipa društva DLUM in kakor v spoštovanju do dolge in pisane zgodovine društva nas v pritličju galerije pozdravi lesen kolaž **Zmaga Kovača** z naslovom Zmajevo oko. Gradijo ga štirje elementi, sorodni mističnosti legend o mogočnih bitjih, v katerih – ne glede na to, katero stran zastopajo – praviloma nastopajo v vlogi varuhov skrivnosti in modrosti. Cena le teh zahteva ogromno žrtev, a nagrada je vedno vrednota, vredna vsake žrtve. Je ta skrivnost, nagrada – umetnost?

Zmago Kovač kot drugi pol Zmajevega očesa razstavlja tudi svojo ekspresivno krajino, ki diha toplo atmosfero v ravnovesnem spletu likovnih gradnikov slike, v suvereni igrivosti potez in v spontani ter logični rabi komplementarnih barv, predvsem pa v izjemnem občutku za svetlobo, ki travnik napolnjuje z eteričnostjo.

Paralelno tej svetlobi in naravi sije tudi luč, s katero je **Lučka Falk** ožarila in podpisala svoje Sonce na hribu. Migotavost intenzivnih in mnogopisanih sestavin abstrahirane pokrajine je stopnjevana v mnogoplastnosti slikarkinih vtisov in njih doživljajskih kontrastov, v katerih zmagujeta moč umetniškega izraza in življenjski optimizem.

Narava je zares neskončna, neizčrpna in radodarna v deljenju navdihov. Včasih tudi edina.

Polona Petek se v iskrenem čudenju vanjo vedno znova rada vrača. V ponižnem pogledu proti krošnjam v času njihovega zenita se v intimni duhovni izkušnji odmika od realističnega upodabljanja in slika v suverenih, skoraj neoimpresionističnih potezah čopiča, iz katerih se nam živ prizor vitalnih barv v očesu sestavi v lastno kontemplativno doživetje, v razmerju do slikarke, njenega procesa – katerih mrežnih sledi in prosojnosti ne zabriše –, njenih del in njegovih navdihov.

Impresije igre gozdnega podrastja, vej, listov, vetra in svetlobe je v svojem jeziku, z belim tušem na antracitni papir 'zapisala' **Lucija Stramec**. Vtis intimnega pogleda v naravo zaznamuje spomin na ledene rože ali brušeno steklo, saj s ponavljajočim risanjem drobnih diagonalnih črtic, ki so imanentne svetlobi, ustvarja obris podob na način, kot da bi s peresom in ne z nožkom dolbla v grafično matrico, pri odtisu črnine pa bi zasijala svetloba.

Intriganten ustvarjalen in likovni kontrast pravkar predstavljenega dela je umetnost **Blažke Križan**. Domišljajska in organska polja pentelj in krivulj slikarka snuje s kratkimi rezi v papir, ki jih v zadnjem obdobju ne zaključni in raje privzdigne v prostor, da ob prehodu svetlobe skozi reže skozi rdeča barva, ki jo je predhodno nanela na zadnjo stran sicer belega

papirja. Minimalizem krhkosti v opartistističnem vtisu Blažkinih slik pa paradoksalno zaznamuje tudi nasičenost, domala horror vacui kompozicije, v kateri se kljub vsemu počutimo varni.

Res se mnogo umetnikov na letošnji razstavi ozira navzgor, kot da bi tam – ad lucem – iskali odgovor, ali vsaj pomiritev.

Ernest Artič se je – tako je videti – ozrl ravno tja, v nočno nebo, posuto z zvezdami. Njegova likovna pripoved deluje kot slikarski zapis fotografskega posnetka, v katerem se neskončnost odseva v kontrastu z drobljivimi zapisi oljnega čopiča, bežen pollockovski pridih pa je preglašen v preskrbni gradnji kompozicije. Zdi se, da je umetnik v galerijo naselil v okvir ujet primerek delca kozmosa, ki je simbol celotnega sartrovskega neoprijemljivega mobila. V naslovu dela pa – ekvivalentnem naslovu filma iz leta 1976 – tli želja po miru in povezanosti.

Kam in kako lahko seže svetloba, kako se spremeni na svoji poti, kako preobraža simbolno prizorišče tišine, obokane s krošnjami, pod katerimi stopata figuri v sicer urbani pokrajini noči, je bistvo raziskovanja na sliki **Gregorja Pratnekerja**. Poetika pripovedi neke osebne zgodbe se lušči v soočanju komplementarnih in povsem različnih nanosov barve, ki nas v poslednjem pointilističnem posegu plesa snežink in odbleskov svetlobe pustijo v atmosferi eteričnega vzdušja.

Oto Vogrin se predstavlja z delom iz svojega najnovejšega ciklusa, v katerem platna naseljuje s krajinami iz različnih koncev Slovenije in Evrope. Panoramsko pokrajino žgočega poletja, ki jo je 'povožil' avtocestni odsek, je pokrila meglica, z znamenjem zastrtega ali pozabi podvrženega pogleda. Svojo prisotnost v naslikanem prizorišču

je v maniri Banksyjevega podpisa zabeležil v konturi grafičnega odtisa avtoportreta.

Vizualno popolnoma drugačen sprehod po urbani krajini Slomškovega trga je barvni sitotisk **Natalije Juhart Brglez**. Svet, ki ga poznamo, namreč ne podaja kot kanon, ampak ga razume le kot eno izmed možnosti. V preprosti, izjemno natančni, arhitekturni in prostoročni risbi sopostavlja mnoge, tudi spregledane podrobnosti mikavedute v različne perspektive in odnose, s čimer opominja, da je vsako situacijo mogoče videti tudi drugače. Modrina elementa vode mehča kompozicijo, hkrati pa kaže na pogosto prezrto nujnost naravnega za urbano.

Na razstavi se letos prvič predstavljata dva nova člana DLUM, a začnimo z njo, karikaturistko **Aljano Primožič Fridauer**, ki nas bo popeljala v drugačen motivni in vsebinski svet. Pronicljiva opazovalka dogajanja v družbi neguje svoj prepoznaven slogovni podpis v značilnih figurah, nazornih izrazih in gestah, nenazadnje v zvestobi tehnike tuša in barvnih svinčnikov. Njena domišljija in izbrani likovni stil, neposreden v podajanju družbene kritike, sta več kot dobrodošla pomladitev društva, poleg tega pa nujen in humoren odziv na sodobne in aktualne društvene zadrege.

Nedvomno je od zdaj naprej ena takšnih travmatična izkušnja pandemije, z njo povezani ukrepi in njihove posledice.

Fotografija **Maje Šivec** na razstavi – kot tudi velik del opusa fotografije v zadnjih letih – opominja ravno na to temo. Golo, frontalno žensko telo, apolinično osvetljeno pred temo nevtralnega ozadja, stoji v samozavestni drži, v zavedanju svoje človeškosti in ranljivosti. Njena usta, njene oči pa prekrivata dve maski, simbol tega, kar lahko prepogosto

prepoznamo kot simbol prepričanja, da "biti varen pomeni biti tiho in biti 'slep'".

S simbolom maske se na svojih tokratnih delih srečuje tudi **Samo Pajek**. V asemblažu združuje različne materiale, njihove teksture in odseve, kombinira različne tehnike in prijeme, od risbe, vpadljivega akrilnega kolorita, fotografije, podobe gledalca v zrcalu. Kot kosi spomina se združujejo uporabljeni gradniki v nove zgodbe ohranjenih, pogosto polomljenih, popačenih drobcev, ki naj nosijo življenje naprej. Pri tem pa se nam neprenehoma vsiljuje vprašanje: ali je res samo prihodnost neznanka?

Jasna Kozar se na letošnji razstavi ukvarja ravno s tem vprašanjem in stopa tako v motiviki kot v koloritu stran od temno ekspresivnih koronskih upodobitev v racionalnejše raziskovanje zgodb prvih visokih civilizacij. V bleščeče poudarjeni svetlobi in vehementnih potezah nosi njena risba posebno vlogo in moč, ki jo še podkrepi slikarkino zanimanje za evolucijo arhetipov in piktogramsko hieroglifno pisavo.

Tudi Angelska sodba mlade slikarke **Rebeke Golob** nam razodeva drugačno ustvarjalno smer od njene prejšnje, saj gre za portret v značilni maniri in drži starih mojstrov. Podoba močne, stroge, emancipirane ženske, ki z vzvišenim pogledom zre v gledalca, v njej pa prepoznamo – morda nenamerno – avtoportretne poteze, tako deluje kot likovno-tehnična študija, a tudi kot analiza jungovskih nezavednih plasti duše.

Čeprav je ustvarjalno zanimanje **Kaje Lukač** osrediščeno v slikanju portretov, v katerih jo najbolj zanimajo ravno notranje, očem skrite plasti človeške duše in osebnosti, se na razstavi – v logičnem nadaljevanju omenjenega motiva – predstavlja z

delnim aktom, pol zakrito žensko figuro. Primarnemu raziskovanju čustvenih premis in čutnih not je pripisati stopnjo večjega realizma na obrazu portretiranke, medtem ko poteze prostorske umestitve in prosojni sledovi razlitih barvnih kapelj pridodajajo atmosferi in doživljanju.

Elena Churnosova se v portretu ženske s črnimi lasmi ravno tako navezuje na tradicijo realistično zaznamovanega portretnega slikarstva ruskih korenin. Upodobitev ima pridih minulega sveta, v pogledu ženske golih ramen pa nemo odkrivamo intimno premišljevanje, ki korenini morda ravno tam v preteklosti. Ali pa nasprotno, 'od zdaj naprej' gleda v prihodnost.

Vprašanje, ali bo ta prihodnost svetla, se razkriva na delu **Azite Hedayati**. Dve ploskoviti figuri v značilnih avtoričinih potezah, naslikani v arhitekturi in z atributi vzhodnjaškega sveta in prav takim zemeljskim in azurnim koloritom, sobivata v tistem intimnem dialogu. Njun pogled, ki je usmerjen v obiskovalca, iz intimne prehaja v povabilo v zgodbo in hkrati skrb, da v hitrosti sprememb in želja izginjajo kulture, vrednote, običaji.

Totema novega člana DLUM, ilustratorja in oblikovalca **Marka Horvata**, grafični ilustraciji, ki v odločnih barvah in krepkih linijskih obrisih spominjata na enostaven in vpadljiv slog Wade and Leta, predstavljata v izboru motiva in v vsebini nekakšen vezni člen med preteklostjo, sedanjostjo in prihodnostjo. Sta simbola zaupanja in dušna vodnika, ki naj spajata staro z novim in se presnavljata v višji, nesmrtni namen – kot alegorija umetnosti same. Dobrodošel, Marko!

Eden izmed prvih, ki ga je na našem prostoru začela zanimati računalniška grafika, razmerje

med analognim in digitalnim ter možnosti njunega sodelovanja, je **Bogdan Čobal**, ki se letos na razstavi predstavlja z delom, ki je vzkliko ravno iz tega raziskovanja. Torzo s procesualnega vidika nastanka zrcali princip klasične grafične tehnike, ki pa je z intervencijami novih digitalnih grafičnih postopkov lahko reproducirana v nešteti variacijah in alternativah, pri tem pa lahko – ali pa ne – ohranja vizualno podobnost originalne zamisli. Repetitive istega motiva so načini, opcije, celota pa narekuje poskus odgovora na vprašanje: kam od zdaj naprej?

S surrealistično pokrajino v mešani tehniki z izstopajočim lotosom vstopamo v izrazni svet **Stojana Špegla**. Številčnost slojev, ki jih umetnik razvija v več likovnih medijih, je v razmerju z izvirno idejo nastanka slike, ki korenini iz nanotehnologije. V njej je lotosov fizični cvet – kot edini, ki se nikoli ne umaže – model za raziskovanje in kreiranje novih materialov, ki ohranjajo učinek lotosa. Tudi tukaj je pogovor med raznorodnimi elementi slike bistven za razumevanje sporočila vezi med preteklostjo in prihodnostjo, med naravo in umetno ustvarjenim.

Vojko Pogačar na današnji razstavi v ponavljajočem se vzorcu barvno gramatično artikulirane podobe kakor da preverja svojo likovno sposobnost v merilu točnosti čustvenega izraza. Preigrava namreč potencial barv in možnosti načel kompozicije, ki naj v sozvenenju govorijo natančen jezik čustev. Detajl iteracije in celoti delujejo kot simbol intimnih postaj v ciklu življenjskih izkustev.

Avtentična likovna govorica **Katje Kozjek Varl** je zaznamovana z živopisano paleto barv pravokotnih polj, ki nastajajo v odmišljanju oblik in v igri preigravanja izbranih elementov abstraktne slike. Barvna ploskovitost, struktura posameznih

nanosov, uporaba različnih tehnik in odtisov gradijo perspektivo v globinah stičnih razpok in iščejo alternativne prostore.

Od globokih razpok in pestrosti barv, od katere se je obrnil tudi sam, stopamo na pot dvokrilnega kriptograma **Janeza Rotmana**. Ravnino slikarskega polja je avtor razgibal s pomečkanimi grafitnimi zaplatami in naselil z narisanimi krakelirami, da plošči v informelovski gestikulaciji delujeta kot preprogi, prepredeni z nitmi, v katerih v konotaciji na zgodovinsko vsebino diptihov zaslišimo liričen jezik materialnosti in tekstur.

Sijoča belina prav tako diptiha **Cvetke Hojnik** sije v posebni svečanosti, ki jo zaznamujeta skoraj suprematistična abstrakcija in kompozicijska harmonija. V reliefni teksturi stičnih platen, ki motivirajo percepcijo v prostor in pa v decentnih zgoščeninah sivine se zrcalita umetničino razumevanje nujnosti polarnosti, hkrati pa nenehnega prehajanja od kaosa k redu in obratno.

Ravno zato od optimizma prehajamo na drugo stran, k drugačnemu diptihu.

Ponavljajoči se motiv črnih vreč za smeti v ciklih **Anke Krašna** – v jukstapoziciji s kakor rentgensko podobo vsebine na drugi strani – vse bolj jača njegov paradoksalen pomen: manjvrednosti in še zmeraj (seveda navidezne) enakopravnosti (ženske). Globoko intimna izpoved dela, ki nosi naslov *Od zdaj naprej* tako priča o kanonu vrednot družbe, v katerem je določene stvari potrebno zavreči, tako fizično kot iz spomina. Vsaj navidezno.

Delo krožne oblike, vpeto na kot podpis prepoznavne veje **Stojana Graufa** v pregovornem naslovu opozarja na sorodne, a druge vrednote človeštva,

vezane na zaskrbljenost s človeškim odnosom do narave. V zemeljskih pastelnih odtenkih abstraktne kompozicije – v katerih prepoznamo odvod tudi njegovih starejših linorezov z enakim naslovom in pri katerih se nam prikrađe misel na vse večjo onesnaženost planeta – malone strogo opominja na našo minljivost, večnost pa – narave.

Sled narave je prisotna tudi na delih **Irene Gajser**. Slikarka v monokromatskem prestopanju preigrava osnovne geometrijske forme, na katere s svojih rok vsipa pesek kot dialog s kreatorko Zemljo, v katerem se rojeva posebej pripovedna granulacija ploskve, ki se na drugih mestih razlije v lazurno gladkost modrine. Umetničin pogled je navdahnjen od zgoraj, *Ex supra*, in ustvarja v slikarskem delu specifične entitete, ki pripovedujejo zgodbo človekovega poseganja v naravo.

Fotografija **Marka Paka** prav tako razkriva avtorjevo ekološko zavest o pospešeni degradaciji naravnega okolja. Ta je vzpostavljena v soočenju na eni strani abstraktnega vzorca na betonski steni – ustvarjenega iz sledi potrošništva in žrtev dreves, ki vendar asociirajo na naravno zaraščenost gozda – na drugi debela še živega drevesa breze. Absurd človeških posegov v naravo, ki alegorično išče pot spet k sebi.

V navezavi na iskanje svojega prostora in vračanje se obračamo k prvemu kiparskemu delu na razstavi.

Po lanskem paru hibridnih zverinskih figur je **Marijan Mirt** letos v galerijo povabil dvojico v črno odetih, bledoličnih zajcev atletskih človeških postav in prav tako človeških, modrih oči. Njuno telo ni več tako giacomettijevsko mršavo kot na prejšnjih figurah in je še bližje flanaganskim zajcem. Pa vendar sta Mirtova zajca – človeka: negibnih udov in blede od

strahu, nemirnih, velikih preplašenih oči. Figuri ne opominjata samo na krčenje naravnega habitata, ampak na stisko beguncev, migrantov ..., in vseh, ki iščejo svoje mesto pod soncem.

Druga plastika je tudi zadnja te vrste na letošnji razstavi.

V epoksi smolo ujeta in ožgana lesena skulptura **Špele Kobal** z naslovom *Neprebrana knjiga* daje vtis duchampovskega ready-made in funkcionira kot večsimbolni artefakt. Živimo v skrajnostih: po eni strani zbiranja, kopičenja (tako materialnih kot nematerialnih) stvari, po drugi občasnega 'kondovskega' razsvetljenja. Instant, brez premisleka, brez ravnotežja. Tako je 'knjiga' šele na razstavi našla eno izmed svojih poslanstev.

Reminiscenca na liste nikoli zares odprte knjige, ki kar kličejo, da bi se jih dotaknili, je slika **Nataše Grandovec**. Ritem vertikalno zgibanih, lepljenih in v prostor segajočih kosov papirja, počasi barvno stopnjevanih iz teme v pomlad, kot spore gob ali venčnih listov, je avtorica s čopičem naselila s sledmi svetov, ki kakor da šepetajo drobna vabila v meso orjaške knjige – v navdih narave in domišljijo umetnice.

Lepljenje listov in njihovo seganje čez rob platna – vendar v popolnoma drugačni maniri – je bistven del izraznega jezika **Sladane Matić Trstenjak**. Ekspresionističen vtis podobe nekega spomina, grozeče temen kolorit nevihtnih oblakov, s katerega se trgajo kolažirani zubli strel, dežja in sunki vetra, zgoraj pa počasi, v umerjenem ravnovesju likovnih prvin čez temino pleza sonce in potrpežljivo miri svoje nestrpne žarke, da kmalu pridejo na vrsto in

se zlijejo čez omagane kapljice v mavrico, govori jasno in velikopotezno, ustrezno formatu slike.

Umetnost **Albina Krambergerja** prav tako prevevajo spomini – na morje. Zgneteni so v svojevrstnem abstraktnem soočanju posameznih umetnikovih miselnih spominkov na morje in zapečateni s fauvističnim pridihom ter barvnimi štihmi potez, ki se valoma preobrazijo v oblačne in sončne paste. Krambergerjeve meduze plavajo v temperi, a posedujejo vzdušje grafičnega odtisa, stabilnega v kompoziciji magičnih števil.

Na tem mestu si morda lahko dovolimo prestopiti velik korak od neskončnosti morja do le Malo vode.

Delo **Jožeta Krambergerja** biva kakor v prostoru večnosti in v nizkem in mehke padanju svetlobe s strani, v izrazito preciznem slikanju materialov, v zemeljskem koloritu lazurnih nanosov barve, v čemer so avtorjeva tihožitja zagotovo blizu severnjaškemu baročnemu slikarstvu. Njih preobloženost pa je vendar zreducirana zgolj na simbole slikarjeve intimne izpovedi, ki v svetlejšem ozadju kot poprej pričarajo tudi priokus prazničnosti.

S takšnim občutjem stopamo v pozdrav obnovoletnemu času, ki je na tak ali drugačen kontemplativen način – in ne naključno – zaznamoval več prijavljenih del na letošnjo razstavo.

Tako je **Zoran Rožič** v kreativnem in neprestanem iskanju svoje likovne izraznosti za tokratno razstavo ustvaril monokromatsko delo, pogled v zimsko pokrajino skozi okno. Na njem se v hladnem koloritu srebrne prosojnosti slikajo prepletene gole veje in iz kristalnih sledi razraščajo ledene rože, v globini poslikanega roba slike pa lahko ozremo upanje, da

to Inverno pokrije kakšna debelejša snežna odeja.

V evoluciji izredno številčnega in intenzivnega ustvarjalnega poglobljanja v snopaste figuralne kompozicije se **Zdravko Kokanović – Koki** predstavlja s kompleksnim delom, v katerem sopostavlja akvarelni triptih in glinasti kipec iste motivike. Figure majhne skulpture rastejo kakor iz ene korenine, enega vira, njihova telesa pa se postopoma razmikajo drugo od drugega, sicer sklonjene glave pa kot v iskreni skrbnosti obračajo druga proti drugi. Zdi se tudi, da bodo k postavam vsak hip pristopile nove in stopile na ramena tistih, ki gradijo temelj skupine. Akvareli triptiha nizajo šopke postav, ki so jih preplavile azurne barve, mestoma pa so med njimi vzkli rdeči listi kot simbol vezi, ki poživlja Drevo življenja.

Pred impresijo neke imaginarne pokrajine, kot v lebdenju postavljena križna forma, Razpelo, sestavljena iz oknic, kakor da bi pogledovali v izolirane prizore srednjeveškega slikarstva, je delo **Jožefa Juriča**. Pripovedni, shematizirani prizori učinkujejo kot moderni ikonostas ali pa – v oziru na nedoločljivost krajine v ozadju in na barvno slikovitost figuralnih prizorov – na ljudsko tradicijo poslikav panjskih končnic.

Mira Uršič je za obnovoletno razstavo izbrala večjo sliko v vesoljni univerzum ujetega adventnega venca, zaznamovanega v simboliki števil 3 in 4, kroga in kvadrata, kolažiranega s številno in mnogoplastno ikonografijo cvetlic in z večpomenskimi podobami krščanskega in posvetnega adventa, predvsem pa je kompozicijo naselila s simboli ženskosti, ženstvenosti in z atributi materinstva. Duhovno ozračje nadrealističnega odra kompozicije je

slikarka predelila z žarečo ognjeno – tam je prehod iz posvetnega v sveto, a je hkrati vse ujeto v enosti.

Tudi misteriozne, z nadrealizmom zaznamovane kulise fantazijskih obzidij ali gradov, v naslovu označene z imenom Portali, podtikajo razmišljanja o simbolu prehodov. **Matjaž Duh** tokratne domišljjske vedute ni ukoreninil, marveč ta lebdi v nedoločljivi atmosferi in v uravnovešeni igri kontrastov in repetacij likovnih gradnikov. Tudi sama sem se ujela v nastavljeno past in misel: je le en naslikan portal priložnost ali omejitev (lastnega uma)?

Enigmatična dvojnost je prav tako prisotna v mistični podobi Ecce homo **Ludvika Pandurja**. Zadržanost ekspresivne demonske figure je hkrati obličje v samoti utesnjenega in vztrajnega človeka, ki v prevladujoči temni sivini nosi težo degradacije vrednot in z njimi vsega, kar mu predstavlja tla pod nogami. Kljub temu pa je v človeku tudi klica vsakršne možnosti spremembe, je neusahljiva ustvarjalnost, ki figuro preobraža v močno prispodobo (lastne) odrešitve.

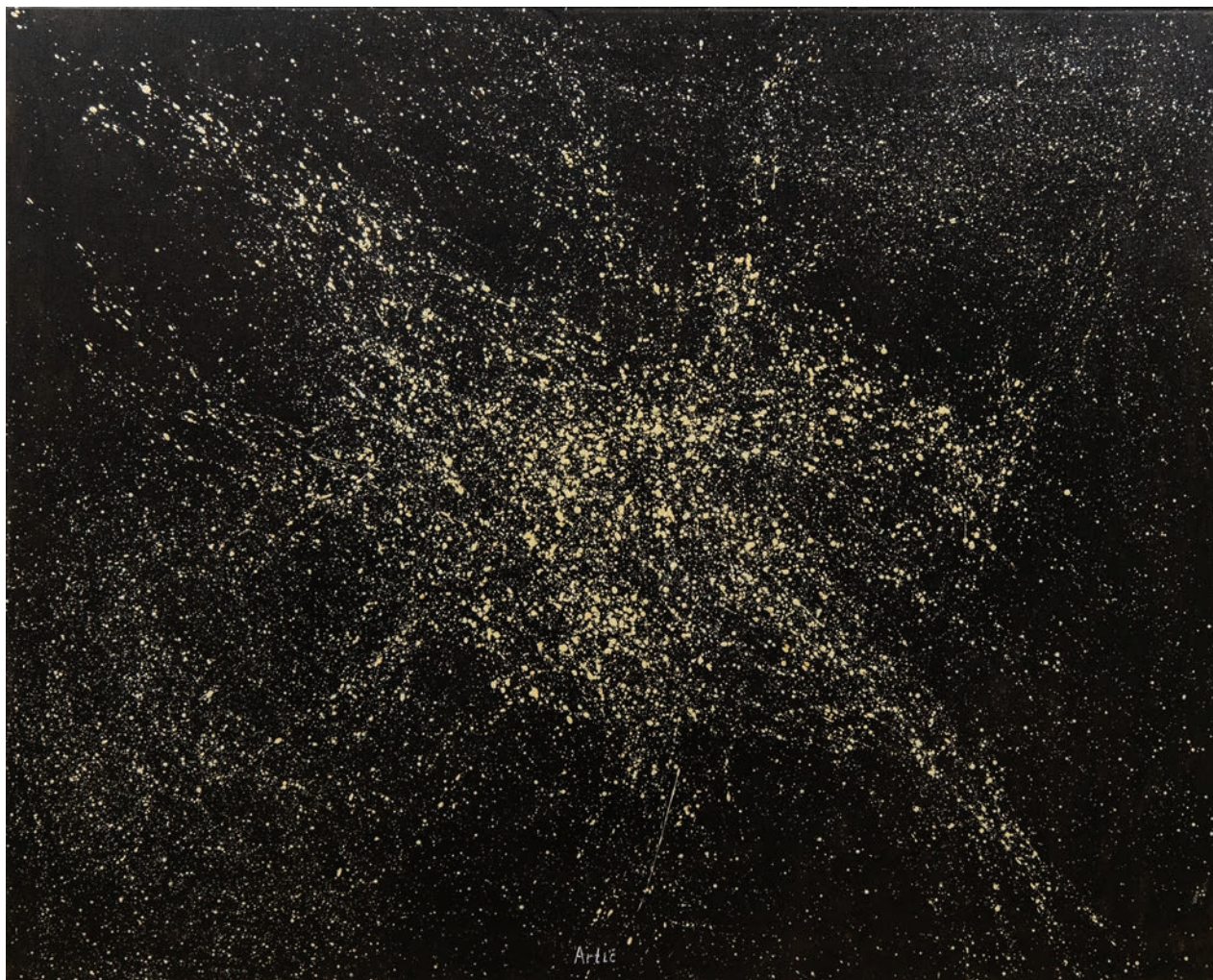
Po vseh poteh, ki smo jih prehodili, je zdaj čas samo še za Praznovanje. Vanj nas popelje **Erna Ferjanič** v kandinskijevi modri, v kateri se vžigajo luči in v srcih bleščijo dobre želje, ki so prepredene kot roke in z nitjo v barvo platna. V plesu iskrenih in toplih besed ter v vse večji povezanosti zbrane množice se barvajo pogledi in dvigajo kvišku, prepuščajo se upanju, ki bodri domišljijo in ki tudi od zdaj naprej brezšivno kroji umetnost.

Kristina Prah
kuratorka

Artič Ernest (1957, Celje)

Likovno izobrazbo iz slikarstva je pridobil leta 2012 na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani pri prof. dr. E. Ženku in mag. M. Jernejcu. Sodeloval je na več razstavah v Sloveniji z neformalno skupino Dvanajst. Nekaj let je poučeval likovno umetnost na osnovni šoli. Predstavlja se na samostojnih in skupinskih razstavah s slikami v tehniki akril in olje, v

zadnjem obdobju tudi kipari. Namesto skicirke uporablja fotoaparat in sodeluje tudi na fotografskih razstavah in ekstemporih. S ciklom slik in pet kipov o Donački gori je z razstavami širše predstavil goro in svoj domači kraj Rogatec, kjer živi in ustvarja. Je član DLUM in Likovnega društva Rogatec.

1. Črno-belo v barvi, 2021, olje, platno, 80 × 100 cm

Churnosova Elena (1975, Sankt-Peterburg, Rusija)

Obiskovala je Višjo šolo za likovno umetnost N. K. Reriha. Šolo je zaključila z diplomo iz tematike gledališča in gledališke scenografije. V Sloveniji živi od leta 1999. Tukaj je leta 2007 diplomirala iz slikarstva na Akademiji za

likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani pri prof. mag. Bojanu Gorencu. Opravljen ima strokovni izpit s področja vzgoje in izobraževanja Ministrstva za šolstvo in šport. Od leta 2009 je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov.

2. Portret ženske s črnimi lasmi, 2020, akril, platno, 50 × 40 cm

Čobal Bogdan (1942, Zrenjanin, Srbija)

Slikarstvo je študiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1967 diplomiral pri prof. M. Sedeju. Zaposlen je bil kot pedagog likovne umetnosti ter kot izredni profesor slikanja in likovne teorije na Oddelku za slikarstvo Pedagoške fakultete v Mariboru. Imel je več kot dvesto samostojnih in skupinskih razstav doma

in v tujini ter prejel več nagrad, med njimi leta 2002 Glazerjevo listino, leta 2019 pa Glazerjevo nagrado za življenjsko delo. V umetnikovem opusu se enakovredno in soodvisno prepletata slikarstvo in grafika, celoten opus pa ustvarja skoraj izključno v tehnikah olja, akrila in v grafičnih tehnikah globokega in ploskega tiska.

3. Torzo, 2022, digitalni tisk, 100 × 100 cm

Duh Matjaž (1957, Maribor)

Doktor likovno-pedagoških znanosti, zaposlen kot redni profesor za specialno didaktiko na področju likovne umetnosti na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. Njegovi zgodnejši ustvarjalni cikli so predstavljali opuse

unikatnih grafik in računalniške grafike. V zadnjih letih se več ukvarja s slikarstvom. Za svoje umetniško delo je prejel več nagrad. Sodeloval je na več likovnih srečanjih doma in v tujini. Je član ZDSLU in DLUM. Živi in dela v Mariboru.

4. Iz cikla Portali, 2021, mešana tehnika, platno, 60 × 80 cm

Falk Lučka (1945, Maribor)

Diplomirala je na Oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete v Mariboru. Zaposlena je bila kot restavratorka. Je članica DLUM, ZDSLU in RULIK. Predstavila se je na mnogih skupinskih in samostojnih

razstavah. Sodelovala je na številnih likovnih kolonijah in ekstemporih, prav tako je prejela že več nagrad za svoje delo. Nagrado DLUM je prejela trikrat (2005, 2011, 2014). Živi in ustvarja v Mariboru.

5. Sonce na hribu, 2022, akril, platno, 70 × 80 cm

Ferjanič Erna (1955, Celje)

Diplomirala je iz likovne umetnosti. Je likovna pedagoginja, organizatorka umetniških srečanj, ustvarjalna na področjih slikarstva, grafike, občasnega raziskovanja gline, lesa in drugih materialov. Deset let je delovala kot

kustos-galerist Grafičnega muzeja v Rogaški Slatini, je mentorica in literarna ustvarjalka. Predstavila se je na več kot 130 samostojnih in na preko 400 skupinskih razstavah, prejela je več priznanj in nagrad. Je članica DLUM in ZDSLU. Živi in ustvarja v Rogaški Slatini.

6. Praznovanje, 2022, mešana tehnika, akril, platno, 80 × 80 × 3 cm

Gajser Irena (1960, Maribor)

Diplomirala (mag. prof. D. Slavec) in magistrirala (doc. M. Kos, mag. lik. umet.) je na Arthouse College for Visual Arts v Ljubljani. Vrsto let je bila organizatorica in koordinatorka programa Društva likovnih umetnikov Maribor, osem let predsednica DLUM, prav tako pa članica Umetniškega sveta DLUM, članica sveta Zavoda Koroške galerije

Slovenj Gradec ter članica IO ZDSLU. Za seboj ima preko 30 samostojnih in preko 100 skupinskih razstav doma in v tujini. Je nagrajenka DLUM 2014, ima številna priznanja in nagrado Sinagoge Maribor. Deluje na področjih slikarstva in oblikovanja keramike v Mariboru.

7. Ex supra, 2022, mešana tehnika, les, 110 × 120 cm

Golob Rebeka (1989, Maribor)

Leta 2012 je diplomirala iz industrijskega oblikovanje na ALUO v Ljubljani pod mentorstvom prof. S. Maechtiga, leta 2020 magistrirala iz slikarstva na ALUO v Ljubljani pod mentorstvom prof. B. Gorenca in prof. J. Muhoviča. Deluje na področjih slikarstva in digitalne umetnosti. Pod njene pomembnejše razstave spada samostojna razstava

Transmorfoze v Vetrinjskem dvoru ter sklop globalnih razstav v sodelovanju z Banksyjem (Nemčija, Avstrija, ZDA, Mehika, Brazilija), za kar je prejela tudi Potrdilo o izjemnih dosežkih v tujini. Bila je nominirana za Prešernovo nagrado za diplomsko delo. Živi in ustvarja v Mariboru.

8. Angelska sodba, 2022, olje, platno, 70 × 50 cm

Grandovec Nataša (1973, Maribor)

Diplomirala je na Metropolitan University v Londonu (1998–2000) in na Nova Scotia College of Art and Design v Halifaxu na Novi Škotski v Kanadi (2000–2002). Od leta 1998 veliko razstavlja doma in v tujini ter vodi delavnice izdelovanja nakita. Je prejemnica večih nagrad in priznanj. Živi in dela v Mariboru.

9. Iz teme v pomlad, 2022, papirnat kolaž, platno, 60 × 120 cm

Grauf Stojan (1958, Maribor)

Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Slikarstvo (1983, prof. G. Gnamuš). Od leta 1987 ima status samostojnega umetnika. Dela tudi kot restavrator zidnih poslikav. Pri slikanju uporablja različne medije in

materiale, ki jih pripravlja sam in so večinoma organske sestave. Prejel je številne nagrade in priznanja. Je član ZDSLU in DLUM. Razstavlja doma in v tujini. Živi in ustvarja v Mariboru.

10. Če človek pljune na tla, pljune sam nase, 2020, mešana tehnika, platno, premer 60 cm

Hedayati Azita (1966, Teheran, Iran)

Zaključila je študij slikarstva na priznani univerzi Islamic Azad University Central branch v Teheranu. Študij združuje slovenske nazive kot so profesor likovne vzgoje, slikar, restavrator, grafik, fotograf in kipar. Do preselitve v Slovenijo je poučevala na osnovni šoli v Teheranu. Od

leta 2004 razstavlja v tujini in v Sloveniji, kjer se sooča z različnimi težavami pri integraciji v umetniško in razstavno okolje. Živel je na Bledu, v Bohinju, Kamniku, sedaj pa živi in ustvarja na Pragerskem.

11. Brez naslova, 2017, olje, platno, 70 × 100 cm

Hojnik Cvetka (1963, Murska Sobota)

Diplomirala je na Naravoslovnotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani, Oddelek za tekstilstvo, študijski program Oblikovanje tekstilij in oblačil (mentor red. prof. D. Slavec, akad. slik., graf. spec.). Študirala je tudi na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (prof. Gorenec, prof.

Vogelnik). Z nalogo En Soph – Asemblaži in teksturiranje skozi fraktale kabale pridobi na Šoli za slikanje in risanje naziv magistrica likovnih umetnosti. Za svoje delo je prejela več nagrad in priznanj. Živi in ustvarja v Lendavi.

12. Otipljivi dotiki, 2021, (diptih), mešana tehnika, 2021, 2 kosa 150 × 50 cm

Horvat Marko (1984, Maribor)

Študiral je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, smer Vizualne komunikacije. Podiplomsko specializacijo karakterne animacije je zaključil na Central St. Martins College v Angliji. Študij je nadaljeval na London College

of Communication, kjer je leta 2011 zaključil magisterij storitvenega oblikovanja. Kot ilustrator sodeluje z različnimi organizacijami (Mladinska knjiga, Večer, UGM, Cukrarna...). Živi in ustvarja v Mariboru.

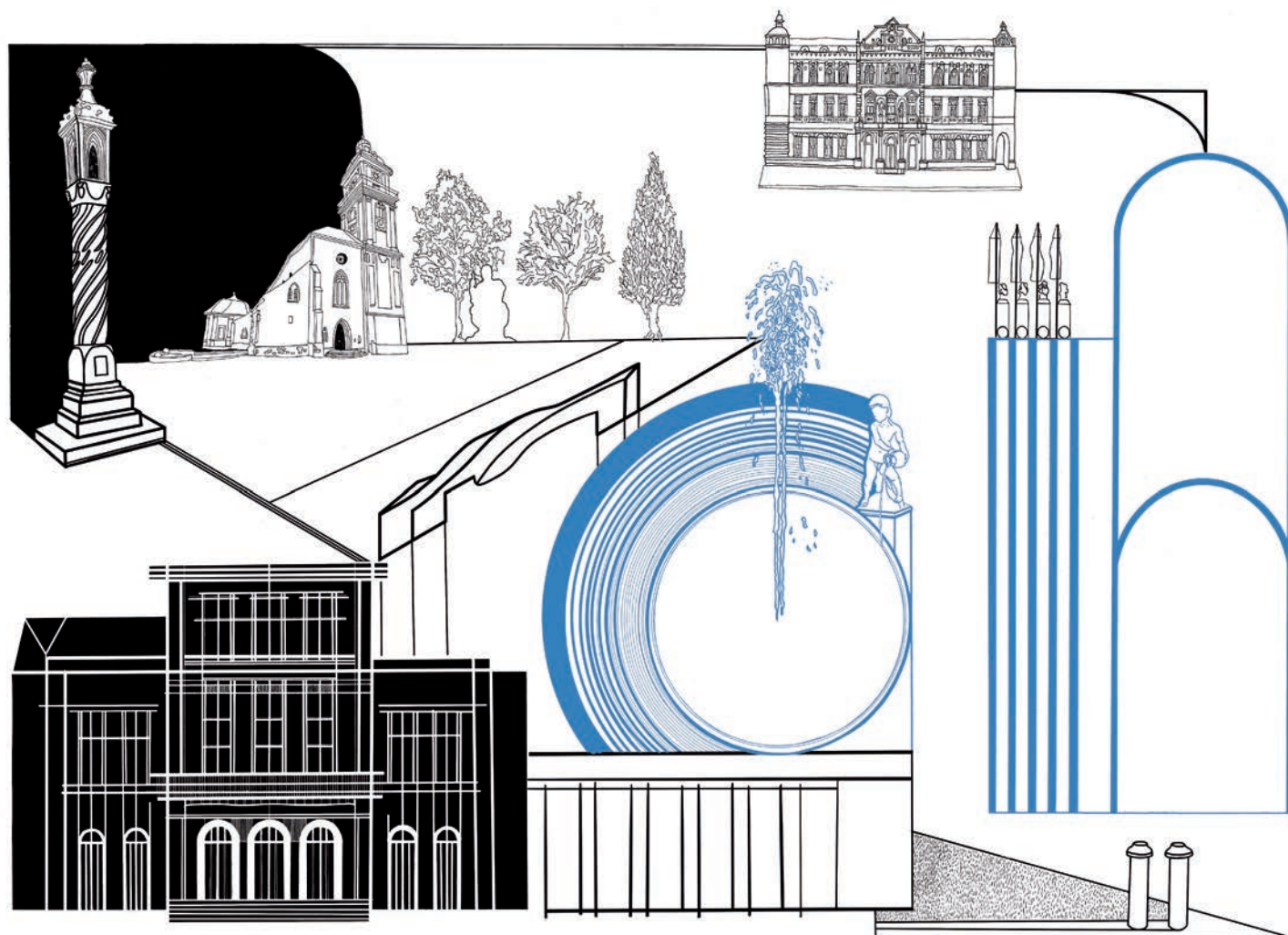

13. Totem 1, 2021, digitalni tisk, 70 × 50 cm

Juhart Brglez Natalija (1992, Ptuj)

Leta 2018 je zaključila magistrski študij Likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru pri A. Červeku, akad. slik. in doc. dr. J. Balažicu. Septembra 2019 je zaključila tudi magistrski študij grafike na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani pri prof. mag. B. Suhyju. Deluje na področju risbe in grafike.

Aktivno razstavlja samostojno in sodeluje na skupinskih razstavah. Je prejemnica večih nagrad in priznanj, mdr. Posebnega častnega priznanja za prispevek k razvoju svetovne umetniške grafike, Internacionalni trienale grafike Bitola, 2021. Živi, dela in ustvarja v Mariboru.

14. Slomškov trg, 2022, barvni sitotisk, 1_15, 70 × 100 cm

Jurič Jožef (1953, Maribor)

Diplomiral je na Pedagoški akademiji v Mariboru, smer Likovna vzgoja. Istega leta se je zaposlil kot likovni pedagog v OŠ Dušana Flisa v Hočah. Leta 1997 je diplomiral na Pedagoški fakulteti v Mariboru pri prof. L. Pandurju in pridobil strokovni naziv profesor likovne pedagogike. Od leta 1996 je opravljal delo ravnatelja na OŠ Rače. Ob svojem

pedagoškem delu je bil vseskozi aktiven likovni ustvarjalec in mentor likovnim sekcijam. Svoja dela je predstavil na številnih samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini, sodeloval na likovnih kolonijah in srečanjih in prejel več priznanj. Živi in ustvarja v Mariboru.

15. Razpelo, 2022, akril, platno, 100 × 100 cm

Kobal Špela (1988, Maribor)

Leta 2011 je diplomirala na Oddelku za likovno umetnost Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru. V času študija se je začela ukvarjati s tetoviranjem. Navdih išče v najrazličnejših zvrsteh umetnosti in v tetoviranje vnaša tudi elemente klasične umetnosti. Svoj umetniški svet je širila predvsem z delom v tujini in nomadskim načinom

življenja, ki ji ga je omogočilo tetoviranje. Ker ne gre za klasično umetniško zvrst, so ta znanja neakademskega značaja, a umetnici vredna njenega časa, enakopravna znanjem, pridobljenim v akademski sferi. V letu 2018 se je ponovno začela posvečati ustvarjanju prvotnega navdiha, t. j. slikarstvu, grafiki, ter kiparjenju.

16. Neprebrana knjiga, 2022, les, epoksi, 30 × 15 × 3 cm

Kokanović Zdravko – Koki (1959, Crnjelovo Gornje, BiH)

V Maribor se je preselil leta 1979. Leta 1983 je diplomiral na Pedagoški akademiji, leta 1993 pa na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Leta 1996 se je izpopolnjeval v ikonopisju na inštitutu Svetega Tihona v Moskvi. Je kipar, slikar, fotograf, pesnik, zbira fosile in preučuje botaniko. Imel je številne samostojne in skupinske razstave s področja

kiparstva, slikarstva in fotografije doma in na tujem. Izdal je dvaindvajset zbirk pesmi in razmišljanj. Objavlja v različnih revijah in v večih zbornikih. Je član Fotokluba Maribor, DLUM, Esperantskega društva, Hrvaškega knjižnega društva in Mariborske literarne družbe. Živi in ustvarja v Mariboru.

17. Drevo življenja, 2022, mešana tehnika, glina, 26 × 18,5 × 12,5 cm

Kovač Zmago (1964, Maribor)

Diplomiral je na Pedagoški fakulteti v Mariboru pri prof. L. Pandurju. Od leta 2016 deluje kot samostojni ustvarjalec na področju slikarstva, kiparstva in oblikovanja. Je član DLUM in ZDSLU. Razstavlja samostojno in skupinsko, sodeluje

tudi na likovnih kolonijah doma in v tujini. Poleg slikanja ustvarja tudi na področju kiparstva in oblikovanja, pri čemer uporablja naravne materiale, kot sta les in kamen. Leta 2016 je prejel nagrado DLUM. Živi in ustvarja v Kamnici.

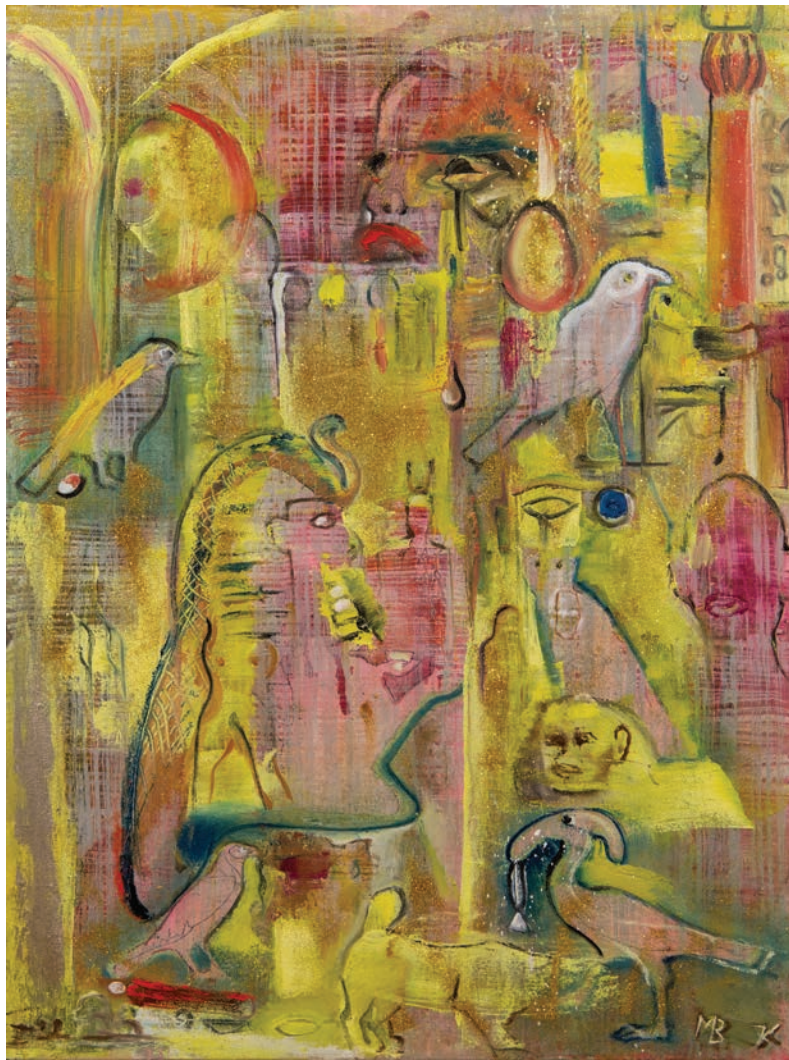

18. Brez naslova, 2021, olje, platno, 45 × 70 cm

Kozar Jasna (1952, Murska Sobota)

Diplomirala je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer slikarstvo (prof. G. Stupica, J. Brumen) in opravila specialko (1977, prof. J. Ciuha). Podiplomski študij je nadaljevala na Institutu za design v Ahmedabadu v Indiji. Študijsko se je izpopolnjevala na Cite Internationale des Arts v Parizu, v Londonu in v Berlinu, prepotovala

je Evropo, Balkan ter Egipt. Njena dela so hranjena v mnogih pomembnih zbirkah po svetu. Delovala je tudi kot mentorica. Je samostojna umetnica in članica DLUM. Živi in ustvarja v Mariboru, redno pa razstavlja v Sloveniji in na tujem.

19. Luxor, 2022, olje, platno, 80 × 60 cm

Kozjek Varl Katja (1975, Maribor)

Diplomirala na Oddelku za likovno umetnost Pedagoške fakultete v Mariboru pri prof. L. Pandurju (2002), znanstveni magistrski študij pa je zaključila na Pedagoški fakulteti v Ljubljani pod mentorstvom dr. M. Kemperl in dr. M. Duha (2016). Trenutno je vpisana na podiplomski doktorski študij na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Po 15 letih delovnih

izkušenj kot učiteljica likovne umetnosti v osnovni šoli je sedaj zaposlena na Pedagoški fakulteti v Mariboru in deluje na področju didaktike likovne umetnosti. Razstavlja od leta 2001. Pripravila je 14 samostojnih razstav v Sloveniji in v tujini ter sodelovala na več skupinskih razstavah. Živi in dela v Mariboru.

20. Alternativa, 2022, mešana tehnika, platno, 90 × 60 cm

Kramberger Albin (1937, Maribor)

Diplomiral je leta 1962 na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Slikarstvo in nato opravil še grafično specialko (prof. A. Zvest). Zaposlen je bil kot likovni pedagog na Pedagoški akademiji in kot profesor didaktike likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. V DLUM se je vključil v sedemdesetih letih,

od takrat je bil med drugim član izvršnega odbora in predsednik društva. Sodeloval je na mnogih razstavah doma in v tujini. Prejel je tudi nekaj nagrad; med njimi za plakat Ljubljane Nagrado Gospodarskega razstavišča Ljubljana in nagrado DLUM za računalniško grafiko. Živi in ustvarja v Mariboru.

21. Meduze, 2021, tempera, papir, 69 × 52 cm

Kramberger Jože (1945, Straže pri Lenartu)

Po izobrazbi je zidar. Slikati je začel pod mentorstvom slikarjev Karla Pečka in Marijana Tršarja. V svojih delih upodablja predvsem portrete, tihožitja in krajine. V petdesetih letih likovnega ustvarjanja je sodeloval na

preko 100 skupinskih razstavah in imel 80 samostojnih razstav doma in v tujini. Udeleževal se je tudi likovnih kolonij. Prejel je več priznanj in nagrad za svoje delo. Od leta 1987 je član ZDSLU in DLUM. Živi in ustvarja v Mozirju.

22. Malo vode, 2022, olje, platno, 50 × 65 cm

Krašna Anka (1950, Maribor)

Diplomirala je leta 1976 na ALU v Ljubljani (prof. G. Stupica, F. Kokalj) in leta 1979 opravila specialko iz slikarstva (prof. J. Ciuha, M. Tršar). Je redna profesorica za slikarstvo na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. Imela je preko 100 samostojnih in preko 200 skupinskih razstav doma in v tujini. Njena dela hranijo v več umetniških zbirkah,

prejela je 18 nagrad in priznanj, med njimi Glazerjevo listino mesta Maribor (2004), nagrado ZDSLU za življenjsko delo (2017) in nagrado Univerze v Mariboru za umetniško in izobraževalno delo (2022). Leta 2020 je izšla njena obsežna monografija. Je članica DLUM in ZDSLU. Živi in ustvarja v Miklavžu na Dravskem polju.

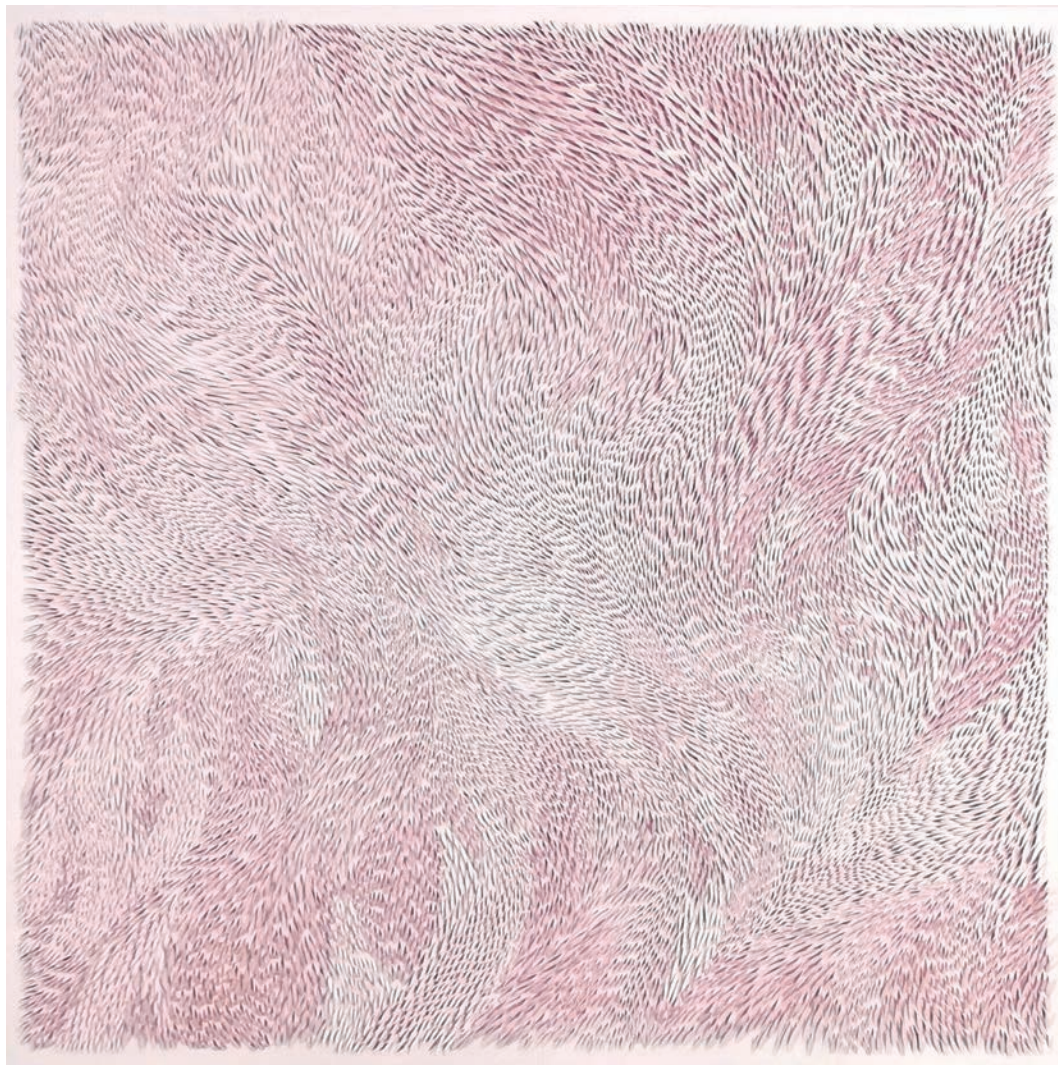

23. Od zdaj naprej, 2022, (diptih), mešana tehnika, platno, prosojen papir, 2 kosa 190 × 80 cm

Križan Blažka (1990, Ptuj)

Diplomirala je na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani pri prof. M. Gumilarju, smer Slikarstvo (2012) in nato zaključila še drugo stopnjo študijskega programa pri prof. Z. Lenárdiču in prof. dr. J. Mikužu, smer Slikarstvo (2017). Za magistrsko delo je

prejela študentsko Prešernovo nagrado. Med študijem se je osredotočila na ustvarjanje v tehniki rezljanja papirja. Leta 2018 je prejela listino Primavera Likovnega društva Maribor (DLUM), leta 2020 nagrado na društveni razstavi DLUM, ter nagrado mladi na Ex-tempore Piran (2022). Živi in ustvarja na Ptuj.

24. Navzven, 2022, rezljan papir, akril, 72.5 × 72.5 × 1 cm

Lukač Kaja (1987, Maribor)

Je profesorica likovne umetnosti (Pedagoška fakulteta v Mariboru, diplomirala pri prof. L. Pandurju akad. slikar. spec., leta 2013) in magistra likovne umetnosti (Šola za risanje in slikanje v Ljubljani, pri M. Jernejcu akad. slikar,

leta 2021). Imela je več samostojnih razstav in sodelovala na mnogih skupinskih. V preteklem letu je prejela nagrado občinstva na Ex-tempore Ptuj, 2. nagrado Ex-tempore Žetale in pohvalo na Eko Drava 2020. Živi in ustvarja v Rušah.

25. Pomladno prebujanje, 2021, olje, platno, 70 × 100 cm

Matić Trstenjak Slađana (1985, Doboj, BiH)

Magistrirala je iz slikarstva na ALU Široki Brijeg, Univerza Mostar (2010, BiH) pri prof. A. B. Švaljeku. Izbrane samostojne razstave: Galerija DLUM (Maribor, 2022), Galerija Abstract Project (Pariz, Francija, 2021), UGM šop (Umetnostna galerija Maribor, 2019), Galerija Vladimir Filakovac (Zagreb, Hrvaška, 2019). Razstavljala je na več kot sto skupinskih razstavah. Prejela več nagrad in priznanj: Nagrada Društva likovnih umetnikov Maribor 2019 in 2016, prejemnica Delovne štipendije (Ministrstvo za kulturo, 2019). Živi in ustvarja kot samozaposlena v kulturi v Mariboru.

26. Modra in sonce, 2022, mešana tehnika, platno, 240 × 100 cm

Mirt Marijan (1975, Zagreb)

Magistriral je na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu (prof. M. Vuco). Je avtor več javnih skulptur doma in v tujini. Pripravil je več kot dvajset samostojnih razstav in mnogo skupinskih. Je član DLUM, ZDSLU in ULUPUH. Prejel je številne nagrade in priznanja, med drugim zlato medaljo za kiparstvo na Salon des Beaux Arts 2022

(Pariz), priznanje Riharda Jakopiča 2020, zlato medaljo za kiparstvo na Salon des Beaux Arts 2017 (Pariz) ter štirikrat nagrado DLUM (2013, 2017, 2018 in 2019); Artfarers 2012, Atene; Simpozij Penza 2009 in 2010, Rusija itn. Ukvarja se s kiparstvom, slikarstvom in z likovno pedagogiko. Živi in ustvarja v Mariboru.

27. Eni od mnogih, 2022, mešana tehnika, 170 × 40 × 45 cm

Pajek Samo (1963, Maribor)

Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri prof. A. Jemcu, diplomiral pa leta 2002 pri prof. Z. Jeraju. Bil je član likovne skupine MI, s katero je razstavljal doma in na Češkem. S skupino je prejemnik Glazerjeve listine za delo na umetniškem področju mesta Maribor. Bil je

tudi član mednarodne likovne skupine FARO. Sodeluje na mednarodnih srečanjih likovnih umetnikov in kolonijah, pripravil pa je tudi več samostojnih in sodeloval na mnogo skupinskih razstavah. Je dolgoleten profesor likovne umetnosti na III. Gimnaziji Maribor. Živi in ustvarja v Morju pri Framu.

28. Kvadrofonija spominov, 2022, akril, platno, pleksi steklo, fotografija, 54,5 × 54,5 cm

Pak Marko (1971, Maribor)

Fotograf, kipar, organizator in kurator. Zaključil je izobraževanje za kustose sodobne umetnosti na SCCA-Ljubljana, 2003, pod mentorstvom M. Moharja in G. Podnarja. Je član ZDSLU in DLUM, s katerim strokovno sodeluje od leta 2000. Živi in ustvarja v Mariboru.

29. Resonanca (urbani zid in breza), 2022, fotografija, 40 × 40 cm

Pandur Ludvik (1947, Slovenj Gradec)

Diplomiral je na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu, smer Slikarstvo (1970, prof. A. Mezdjić) in opravil specializacijo (1972, prof. K. Hegedušić). Leta 1973 se je zaposlil kot asistent na oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške akademije v Mariboru. Leta 1998 je bil izvoljen v naziv rednega profesorja za slikarstvo in leta 2013 se je

upokojil. V svoji karieri je veliko razstavljal, samostojno in skupinsko, doma in v tujini, predvsem v Nemčiji, ZDA, Španiji, Italiji, na Madžarskem, v Avstriji, na Hrvaškem, Slovaškem in v Srbiji. Leta 2018 je prejel Glazerjevo nagrado za življenjsko delo. Živi in ustvarja v Mariboru.

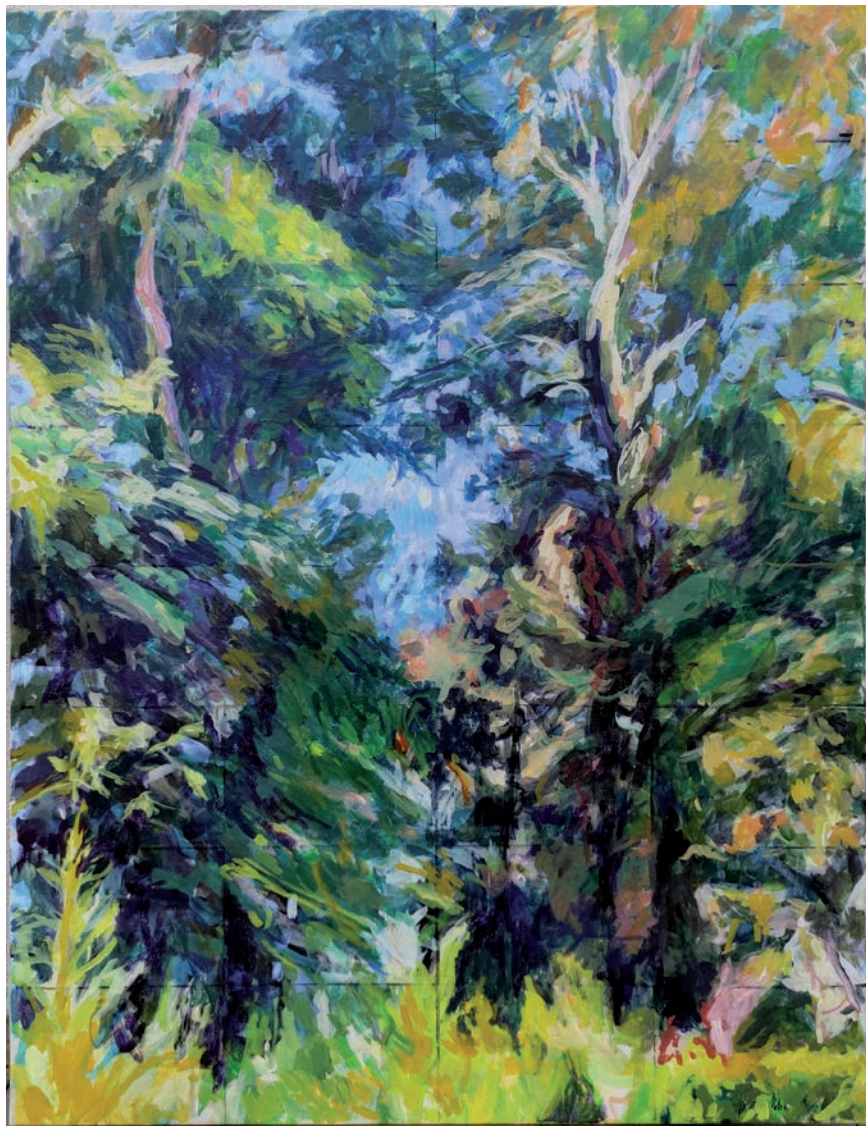

30. Ecce homo, 2022, olje, platno, 75 × 58 cm

Petek Polona (1970, Freiburg im Breisgau, Nemčija)

Diplomirala je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Slikarstvo (1994, prof. J. Bernik, T. Brejc) in magistrirala (2009, prof. M. Krašovec, N. Zgonik). Deluje kot samostojna kulturna delavka, status je prekinila le

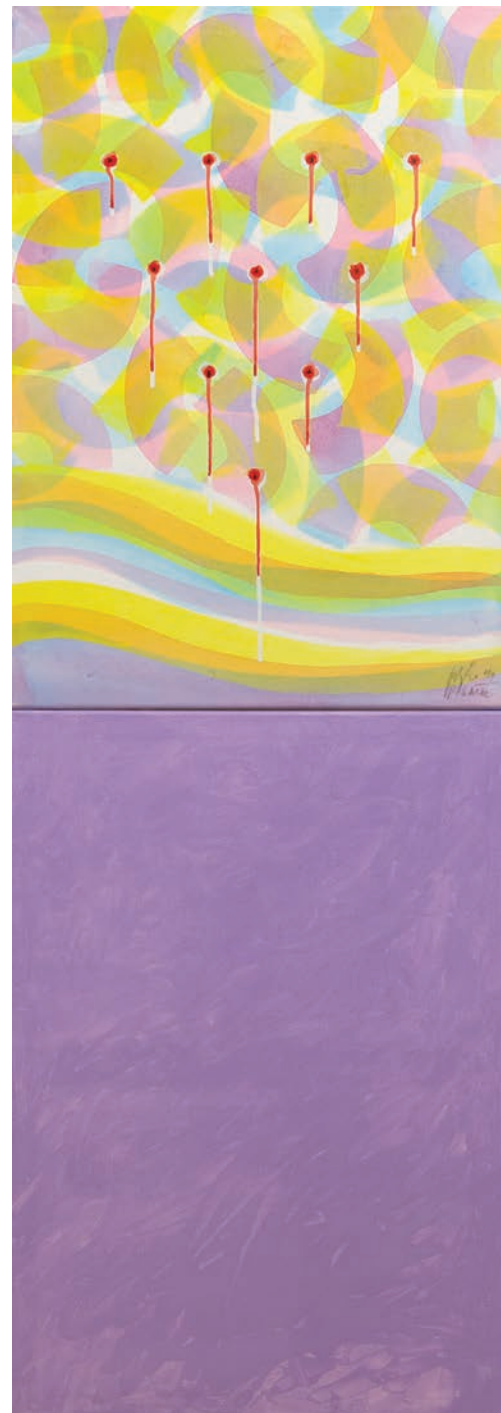
med bivanjem v Salzburgu. Razstavlja na skupinskih in samostojnih razstavah doma ter v tujini. Je članica DLUM, kjer je trenutno predsednica Umetniškega sveta. Živi in ustvarja v Zlatoličju pri Mariboru.

31. Krošnje, 2022, jajčna tempera, platno, 114 × 83 cm

Pogačar Vojko (1950, Krško)

Diplomiral je leta 1973 na ALU v Ljubljani. Pol aktivne dobe je bil v svobodnem poklicu kot slikar, grafik in industrijski oblikovalec. Med 1993 in 1997 je bil član združenja likovnih umetnikov Paris – Belleville; umetniških skupin 3H30, Paris – Bordeaux; Ant-Artika; imel je čez 90 samostojnih in čez 160 skupinskih razstav. Leta 2000 je prejel priznanje pomembnih um. del za področje industrijskega oblikovanja na ALUO in vodil Laboratorij za inženirsko oblikovanje izdelkov ter predaval na Univerzi v Mariboru (UM-FS), na študijskem programu Inženirsko oblikovanje izdelkov ter na UM-FGPA na Arhitekturi. Leta 2016 je prejel častni doktorat Univerze v Mariboru za razvoj študijskega programa Inženirsko oblikovanje izdelkov na UM. Med leti 2010 in 2017 je bil predsednik Slovenskega združenja za barve, od 2019 predsednik DLUM in podpredsednik ZDSLJ. Živi in ustvarja v Mariboru.

32. BW-Blue, 2022, akril, platno, 140 × 50 cm

Pratneker Gregor (1973, Maribor)

Leta 2006 je diplomiral na Oddelku za likovno umetnost na Pedagoški fakulteti v Mariboru, leta 2012 pa magistriral na ALUO (dr. Muhovič, Lenardič). V zadnjem ustvarjalnem obdobju se posveča predvsem krajinam – gozdovom, ki jih slika bodisi plein air ali v ateljeju. V letu 2013 je prejel prvo nagrado Majskega salona. Naslednje leto je prejel

nagrado Jesenskega salona v Parizu. Od takrat redno razstavlja na vseh treh pariških salonih. Leta 2019 je na Salonu lepih umetnosti v Louvru za svojo sliko Pomlad v gorah prejel slikarsko nagrado Eugene Boudin, leta 2020 pa nagrado Mention na Salonu francoskih umetnikov v Grand Palace. Živi in ustvarja v Mariboru.

33. Figuri zvečer, 2022, olje, platno, 70 × 90 cm

Primožič Fridauer Aljana (1954, Ljubljana)

Po končani SŠOF se je vpisala na ALU, a je študij po dveh letih opustila. Od konca 80-ih let prejšnjega stoletja se je ukvarjala s časopisno karikaturjo. Med leti 1991 in 1993 je bila zaposlena pri časniku Slovenec, nato pri Slovenskih

novicah. Tam je risala do upokojitve leta 2019. Za Novice riše še danes. Sodelovala je tudi s številnimi drugimi časopisi in revijami, ilustrirala preko 50 knjig in imela preko 40 samostojnih razstav. Živi in dela v haloškem Gruškovcu.

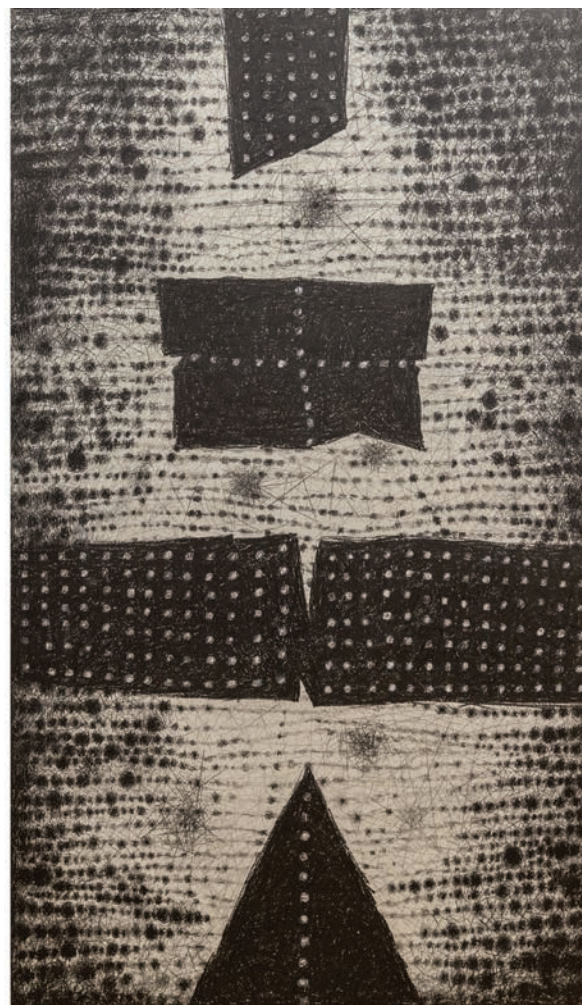

34. Kriogenika slovenika, 2022, barvna karikatura, tuš, akvarelni svinčniki, papir, 20 × 30 cm

Rotman Janez (1957, Celje)

Absolviral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Slikarstvo. Zaposlil se je v SNG Maribor, kjer je bil do upokojitve leta 2018 vodja scenskega ateljeja. Zasnoval je preko štirideset scenografij za gledališke predstave in druge javne prireditve. Ukvarjal se je tudi s scenskim

slikarstvom in kiparstvom, z oblikovanjem plakatov in s fotografijo. Je član ZDSLU in DLUM. Predstavil se je na več samostojnih in skupinskih razstavah po Sloveniji, Avstriji in Italiji. Leta 2017 je prejel nagrado DLUM. Živi in ustvarja v Pernici pri Mariboru.

35. Diptih kriptogram a + b, 2022, grafit, les, 2 kosa 120 × 70 cm

Rožič Zoran (1964, Slovenj Gradec)

Je slikar, pesnik in fotograf, dolgoletni predsednik Društva koroških likovnikov. V umetniških krogih je aktiven od leta 1986. Njegovi mentorji so bili slikarji Slavko Kores (1924–1996), Ervin Kralj (1939–2017) – risba, slikarske tehnike, Vinko

Železnikar – grafične tehnike, Nives Kraševac – glina in tehnika raku, ter Jožef Muhoviču (ALU) – likovna teorija. Je dobitnik mnogih vidnih nagrad po ocenah strokovnih komisij. Živi in ustvarja na Koroškem in v zaselku nad Zrečami.

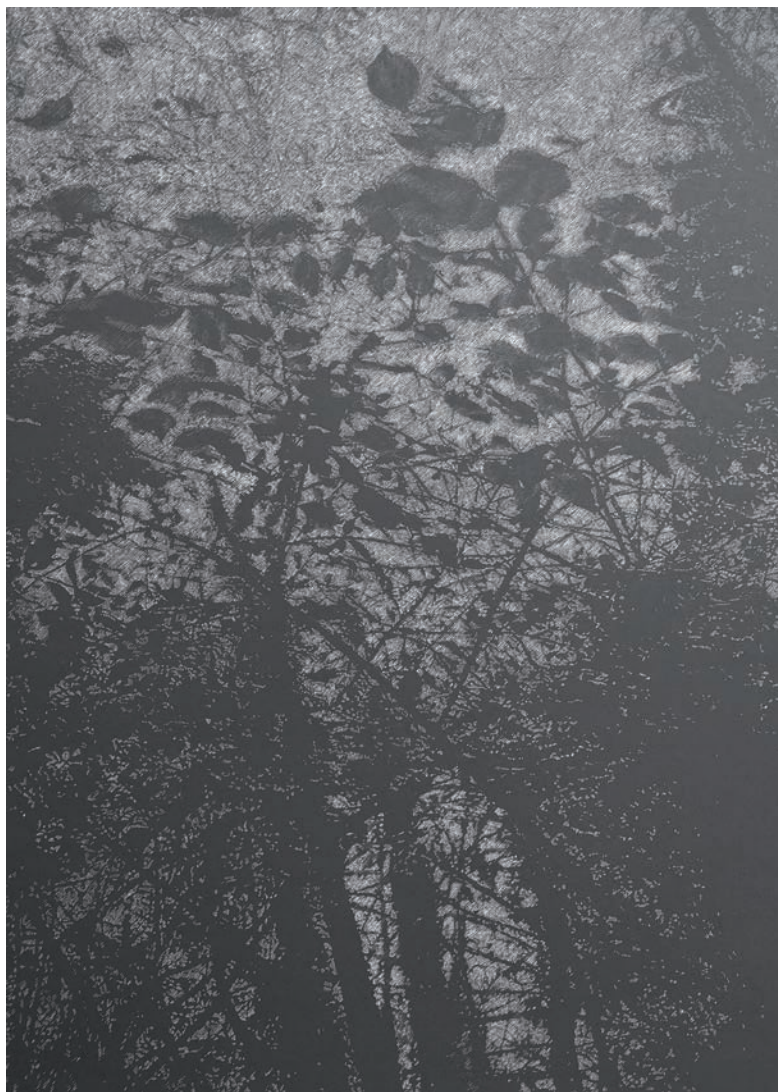

36. Brez naslova (Inverno), 2022, mešana tehnika, 3D platno, 60 × 60 × 6 cm

Stramec Lucija (1978, Slovenj Gradec)

Po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani, smer Grafično oblikovanje, je leta 2004 diplomirala iz slikarstva pri prof. Z. Jeraju in leta 2016 zaključila magisterij umetnosti pri prof. H. Gvardjančiču na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v

Ljubljani. V letih 2008/2009 se je pedagoško-andragoško izobraževala na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. Svoja dela je predstavila na številnih razstavah doma in v tujini ter prejela več nagrad. Kot samozaposlena v kulturi živi in ustvarja v Mariboru.

37. Gozdna kopel, 2022, tuš, papir, 70 × 50 cm

Šivec Maja (1975, Slovenj Gradec)

Leta 2001 je absolvirala na Ekonomsko-poslovni fakulteti v Mariboru, leta 2013 pa diplomirala iz likovne umetnosti na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Imela je več kot 50 samostojnih razstav. Serijo aktov bodočih mamic Novo življenje je leta 2010 predstavila v Koroški galeriji likovnih

umetnosti v Slovenj Gradcu, serijo moških aktov Dvojice v Fotogaleriji Stolp v Mariboru, leta 2019 pa je izbrana dela na razstavi Kontrasti (s Sandro Požun) prikazala v Galeriji mesta Ptuj na Ptuj. Leta 2021 je imela pregledno razstavo fotografij v Seulu v Južni Koreji. Živi in ustvarja v Mariboru.

38. Brez naslova, 2021, fotografija, 60 × 40 cm

Špegel Stojan (1963, Slovenj Gradec)

Diplomiral je na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani pri prof. D. Slavcu, leta 2017 je na omenjeni šoli tudi magistriral. Predstavil se je na več kot štiridesetih samostojnih razstavah, sodeloval pa je tudi na preko sto

skupinskih doma in v tujini ter se udeležil več kot dvajset likovnih kolonij. V letu 2019 je izdal monografijo z naslovom Industrijski motiv pri založbi Edina. Za svoje delo je prejel veliko nagrad in priznanj. Je član ZDSLU in DLUM. Živi in ustvarja v Šoštanju.

39. Šepet, 2022, mešana tehnika, platno, 97 × 74 cm

Uršič Mira (1950, Maribor)

Diplomirala je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer Slikarstvo (1974, prof. J. Bernik). Od takrat živi in dela kot samostojna ustvarjalka, likovnica in pesnica. Je članica ZDSLU, DLUM, KUD UKC dr. Lojze Kraigher, Ljubljana, KUD Vodnikova domačija, KUD Rudolf Maister v Mariboru

in KD Studenci v Mariboru in je mentorica likovne skupine Stil. Doslej je sodelovala na okoli 250 skupinskih in imela 87 samostojnih razstav, prejela je 19 nagrad (Grand Prix 2017) in 13 priznanj. Živi in ustvarja v Ljubljani, v Mariboru in na gradu Mala Loka.

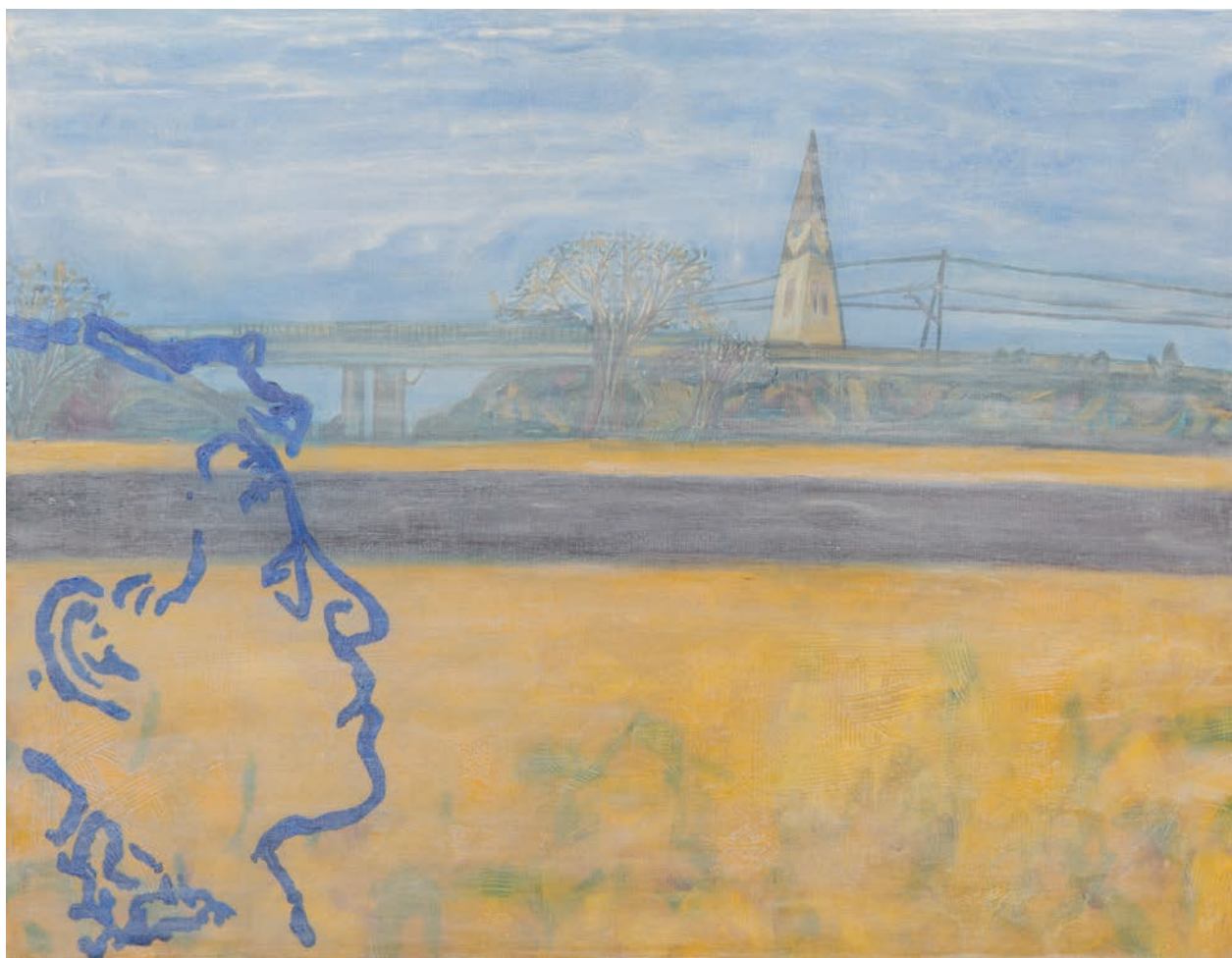

40. Ab hinc – Advent_Pot v Betlehem, 2021, akril, kolaž, 3D platno, 100 × 100 cm

Vogrin Oto (1960, Maribor)

Leta 2011 je opravil zagovor magistrske naloge z naslovom Delo z likovno nadarjenimi učenci pri pouku likovne vzgoje na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Od istega leta je član DLUM in ZDSLU. Deluje na področju slikarstva in grafike. Izdal je dve monografiji in en strip. Od leta 2017 vodi Likovni

Salon Lojzeta Šušmelja. Sodeloval je na več samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini, organiziral več likovnih kolonij, delavnic in razstav za učence in odrasle. Za svoja dela je prejel več nagrad in priznanj, leta 2016 nagrado DLUM.

41. Tisto noč sem jo videl in naslednji dan tudi ... (MS), 2022, akril, platno, 50 × 65 cm

Kolofon

Naslov kataloga: Ab hinc – obnovoletna pregledna razstava članic in članov DLUM 2022

Katalog izdal: DLUM, Trg Leona Štuklja 2, Maribor

Založnik: DLUM, Maribor

Zanj: dr. h. c. Vojko Pogačar

Idejna zasnova: Kristina Prah

Avtorica besedila: Kristina Prah

Avtor naslovnice: Miha Škerget

Avtorji del na razstavi: Ernest Artič, Elena Churnosova, Bogdan Čobal, Matjaž Duh, Lučka Falk, Erna Ferjanič, Irena Gajser, Rebeka Golob, Nataša Grandovec, Stojan Grauf, Azita Hedayati, Cvetka Hojnik, Marko Horvat, Natalija Juhart Brglez, Jožef Jurič, Spela Kobal, Zdravko Kokanovič – Koki, Žmago Kovač, Jasna Kozar, Katja Kozjek Varl, Albin Kramberger, Jože Kramberger, Anka Krašna, Blažka Križan, Kaja Lukač, Sladana Matić Trstenjak, Marijan Mirt, Samo Pajek, Marko Pak, Ludvik Pandur, Polona Petek, Vojko Pogačar, Gregor Pratnaker, Aljana Primožič Fridauer, Janez Rotman, Zoran Rožič, Lucija Stramec, Maja Šivec, Stojan Špegel, Mira Uršič, Oto Vogrin.

Avtorji fotografij: Marko Horvat, Rebeka Golob, Natalija Juhart Brglez, Zdravko Kokanovič, Anka Krašna, Blažka Križan, Sladana Matić Trstenjak, Marijan Mirt, Marko Pak, Polona Petek, Aljana Primožič Fridauer, Lucija Stramec, Maja Šivec in Miha Škerget (preostalih 28).

Oblikovanje in tehnično urejanje kataloga: Vojko Pogačar

Postavitev razstave: Kristina Prah, Janez Rotman, Vojko Pogačar

Razstava v galeriji DLUM,
Židovska ulica 10, Maribor

Izid: Maribor, december 2022

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

73/77(497.4Maribor)(083.824)(0.034.2)

Društvo likovnih umetnikov Maribor. Obnovoletna razstava (2022–2023 ; Maribor)

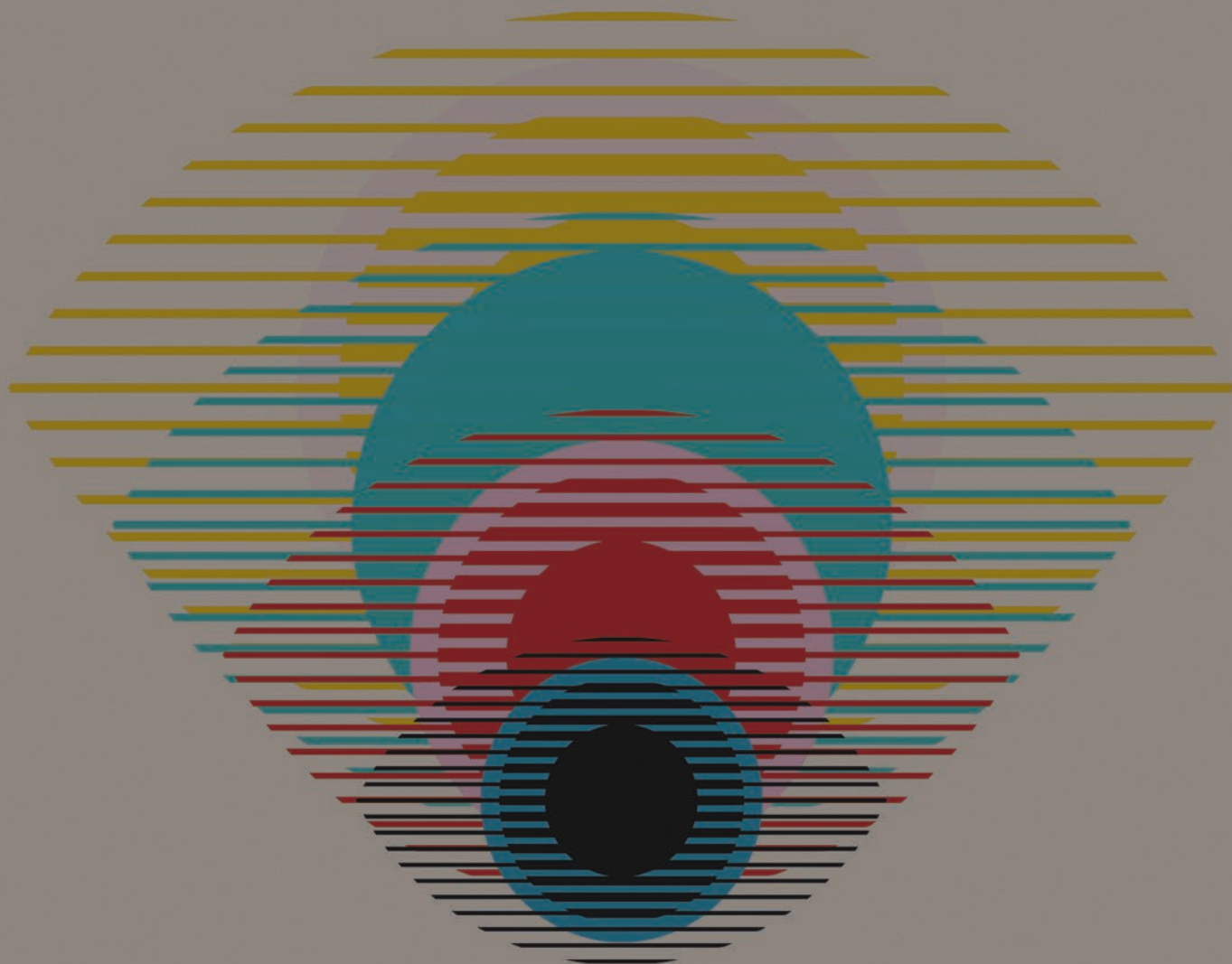
Ab hinc [Elektronski vir] : obnovoletna pregledna razstava članic in članov DLUM 2022 : Galerija DLUM, Maribor, 23. 12. 2022–20. 2. 2023] / [avtorica besedila Kristina Prah ; avtorji del na razstavi Ernest Artič ... [et al.] ; avtorji fotografij Marko Horvat ... et al.]. – E-katalog. – Maribor : DLUM, 2022

Način dostopa (URL): <http://www.dlum.si>

COBISS.SI-ID 133992707

Sponzorji:

AB HINC